

[Justitsministeren.]

bestemmelse om arbejdstiden, men den blev taget ud. Så vidt jeg er orienteret, behandles spørgsmålet stadig i et under socialministeriet nedsat udvalg.

Jeg takker altså for tilslutningen til lovforslaget, håber på en hurtig gennemførelse og tillader mig at håbe på en rimelig udvidelse.

Victor Gram: Det ærede medlem hr. A. C. Normann fandt ikke nogen forståelig begrundelse for at tage den principielle debat om fri hyreret op på ny. Jeg skulle ikke have rørt ved dette problem, hvis der ikke i praksis i den periode, der er gået, var indhøstet så mange erfaringer med hensyn til de uheldige sider af den eksisterende ordning, at jeg må finde det nødvendigt og meget ønskeligt, at nogle af de ting, der er forkerte, også bliver rettet.

Det ærede medlem ønskede meget, at vi henholdt os til det, der er det konkrete her, nemlig spørgsmålet om takster, og ikke bevægede os ud på andre felter; men så vidt jeg erindrer, har han ikke altid været tilbageholdende med hensyn til at rejse spørgsmål i forbindelse med færdselsloven.

Når det ærede medlem siger, at det vil knibe med tilslutning til en revision i retning af det, jeg var inde på, beklager jeg det virkelig dybt. Det må være ensbetydende med, at man i virkeligheden ikke vil se de faktiske ulemper, som i dag i meget stor udstrækning gør sig gældende. Det kunne være ønskeligt, om vi i udvalget fik en redegørelse, f. eks. fra Københavns politidirektør, om, hvorledes han ser på den ordning, vi har i København. Jeg er overbevist om, at der her vil fremkomme synspunkter, som meget stærkt vil støtte mine.

Når det ærede medlem endvidere siger, at han vil mene, at den ordning, vi har opnået, er en nationaløkonomisk fordel, vil jeg dog tillade mig at stille mig særdeles tvivlende over for den nationaløkonomiske fordel, der kan ligge i, at vi i København

eller i Storkøbenhavn, hvad ved jeg, formentlig har 500-600 eller 700 aldeles overflødige vogne på gaden.

Til det ærede medlem frk. Gudrun Bjørner vil jeg gerne sige, at jeg har såmænd ikke noget særligt at indvende mod de liberale repræsentanter, for så vidt de blot vil erkende, at også når det drejer sig om liberalisme, må der tales om rent faktiske forhold. Jeg har ikke spor imod den fri hyreret, for så vidt den praktiseres ens for de grupper, der har ret til at tage hyre på gader og veje, men det er jo det, der ikke er tilfældet. Vi har en bestemt gruppe, som er underkastet de strengeste regler, og en anden gruppe, som kan opføre sig, jeg havde nær sagt, nøjagtigt som den selv har lyst til. Jeg har ikke nogen som helst anden interesse i Taxa, end at vi her har kontrol og faste forhold, som gør, at kunderne kan nære tillid til det, der foregår dér. Det kan man ikke over for den gruppe af lillebiler, som er blevet en slags pirater, og som skaber de uheldige forhold på dette område. Så kan det ærede medlem mene — samtidig med at hun indrømmer, at det ikke står alt for godt til her i København — at det er et problem, Københavns kommune må tage sig af, men hun ved udmærket godt, at Københavns kommune har ingen beføjelse til at blande sig i lillebilernes forhold.

Helga Pedersen: Jeg føler kun anledning til en ganske kort bemærkning vedrørende de sidste betragtninger, som det ærede medlem hr. Victor Gram fremsatte om forholdet mellem Taxa og lillebiler. Jeg synes ikke, at det er nogen rigtig vurdering, når han fremhæver, at kun til Taxa kan kunderne nære tillid, ikke til lillebilerne. Det er således, at vi med færdselsloven bestræbte os på — jeg mener også, det lykkedes — at skabe mulighed for kontrol med erhvervsmæssig personbefordring. Som jeg nævnedes før og understreger igen, skal der være kontrol både med materiellet og chaufføren. Jeg kan ikke af de kortfattede